

καὶ ἐν τοῖς φόροις. τοῦτο μὲν οὐδὲ πούτων ἐστι. — A vituperationib[us]que consistit, de quibus
quidem ex ante dictis planè adiumenta
nobis suppeditabimus.

Κεφάλαιον 6.

Διέλωμδη δὲ πάλιν ὁμοιώζει που-
τος, τὸ τε κατηγορικὸν καὶ τὸ διπο-
λογιτικὸν εἶδος, ὃ ποτὲ τὰς δικαιονίκους θε-
ωρηγματεῖαν, αὐτὰ τὰ ἔξι ὃν συμέστη, καὶ
ὧς δεῖ αὐτοῖς χρῆσθαι. Εἴτε δὲ τὸ μὲν κατηγο-
ρικόν, συλλήβολον εἰπεῖν, ἀμφιτημάτων καὶ
ἀδικημάτων ἐξίγγελος· τὸ δὲ διπολογιτι-
κὸν, ἀμφιτημάτων καὶ ἀδικημάτων κατη-
γραφέντων ἡ καθυποπούντων διάλογος.
ἔκπειρον δὲ τοῦτο τὰς συνάμεις ταῖς
αὐταῖς ἐχόντων, κατηγορεῖται μὲν αἰλαγ-
κάρον λέγει, ὅταν μὲν εἰς πονεῖσαν κατηγορεῖ,
ὧς αἱ τοῦ ἐναντίου τοφές εἰς αἴσιον καὶ πα-
θενομούσι, καὶ τῷ πλέοντι μὲν πολιτικὴν ἀσύμ-
μορφεις τηγχανούσιν εἰσται· ὅταν δὲ εἰς αἰθελ-
τικίαν, ὡς αὐτοῖς τε καὶ τῷ τοφές πονεῖσαν κατηγορεῖ,
καὶ αἰλαγκάρον λέγει, καὶ ἀνθέτεις, καὶ ἀδικημάτων
διπολεμάτημα. ταῦτα μὲν καὶ τὰ πούτων δι-
μοισα, καταὶ τὸ τοῦ πονεροῦ καὶ τὸ αἰθελτέ-
ρον ἀποτελείρυπαν δέσπι. δεῖ δέ τοι παρεχ-
θεῖν τοῦ κατηγορεῖταις, δέπι ποιοις τοῦ ἀ-
δικημάτων οἱ νόμοι ταῖς πιμωρέας τάσσου-
σιν, καὶ τοῦ ἀδικημάτων οἱ διηγεῖται ταῖς
δημόσιαις ὀργαῖς οὖτοι. ὅταν μὲν οὐδὲ οὐδὲ μόνον σπονδεῖ τὸ κατηγορεῖ,
ὅπος δὲ οἱ διηγεῖται τὸ κατηγορεῖν μόνον εἰ-
δῶσιν, ἀντίτοις δέ τὰ ἀδικημάτων, καὶ τὰ
τοῦ ἐναντίου ἀμφιτημάτων, καὶ μάλιστα μὲν
δεικτέον, ὡς ἔκανεν καὶ τοις πονεούσιν τῆς τυ-
χούσσι, ἀλλὰ μὲν παρεχούσις πλεῖσις ἀδι-
κημάτων δὲ μὲν σωματῶν ἡ τοῦ ποτέν, ἀλ-
λὰ καὶ νομίζεις δεῖξεν τὸν ἐναντίον ὡς ἀμφιτη-
ρέα πούτων, ἢ ὅτι ταῦτα τοφές εἰσιν διανοθέτες
καλῶς, οὐ τύχοσε, πειραρέοντες τὰς συγγνώ-
μενις, λέγοντας τοῖς ἀκούοντος, ὡς οὐ δέπι τοφέ-
ς εἰσιν τοῦ ἀμφιτημάτων φάσκεν, ἀλλὰ ποτὲ
τοφές εἰσιν διαλαβεῖται. ἔπειθος, εἰ καὶ ἐξά-
μφτων ἢ ἡ τύχησι ἐκεῖνοι, δέπι διὰ ταῖς ἀτυ-
χέας καὶ ταῖς ἀμφιτημάτων δημοσθεῖσαῖς μελ-
λον ἀπότον, ἢ τὸν μηδὲν ἔπειρον τούτων ποιή-
σαντες. τοφές δὲ τούτων, καὶ ὁ νομοθέτης ὡς
εἴθηται τοῦ ἐξαμφιτημάτων, ἀλλὰ τοσοῦντος
ἐποιεῖσθαι, οὐ μηδὲν εἰς αμφιτημάτων λέγε-

R
di, defendendisque speciem, quæ circa iudiciale versatur causam, quib[us]que
rebus constat, & quomodo iis vii conueniat, diuidamus. Accusatio quidem est (ve-
breuiter dixerim) iniuriatum, delicto-
rumque expeditio. Defensio autem est de-
lictorum, & iniuriarum, quæ vel in accu-
sationem, vel in suspicionem venerint,
dissolutio. Cum utraque verò species h[ec]
vix habeat, accusatori quidem dicendum
est quandoquidem improbitatis aduersari-
os criminet, eorum facinora & iniusta
& iniqua esse, ac ciuium multitudini per-
niciofa: cum vero stultitia criminetur,
quod & ipsi agenti inutilia ea sunt, & tur-
pia, & iniucunda, & quæ perfici nullo pa-
cto queant. Haec & iis similes, aduersus im-
probos, vanosque, argumentationes sunt.
Est præterea & hoc accusatori obseruan-
dus, aduersus cuiusmodi crimina suppli-
cia sunt à legibus constituta, & circa quæ
ipsi iudices muletas definiunt. Cum lex i-
taque pœnam definierit, hoc est duntaxat
accusatori considerandum, ut demon-
strat facinus patratum esse. Cum iudices
autem crimen admissum scient, criminis
illa quæque, aduersariorūque delicta
augeri conuenit, ac maximè quidem de-
monstrati sponte illum & de industria,
non sorte quadam sed dedita vehemen-
ter opera, iniuriam intulisse. Quod si mi-
nus hoc fieri abs te potuerit, putásque potius
ad aduersario demonstratum iti, se
modo deluisse, aut quod hæc agere pro-
bè meditato sibi, minus prosperè successer-
it, debes venire apud auditores aditum
intercludere, inquiens nequam adver-
sarios decere, ut post gestum negotium se
imprudenter errauisse dicant, sed antea
potius vereri, quām gerant. Deinde, quod
quanius ille imprudenter gesserit, aut ei
aduersari successerit, oportet ipsum tam ob-
casus, atque imprudentiam longè multata-
ri magis, quām qui horum neutrum per-
petrasset. Præterea, quod etiam legumla-
tor eos qui imprudenter delinquissent,
non pœnæ immunes, sed iudicio obno-
xiō fecerit, ne omnibus errando noeant.
Dicendum est etiam quod si talia respon-
dentem admiserint, nonnullos sunt ha-
bituri ad iniuriam quām promptissimos.
E
F
τον τοῦ ταῦτα τοφές εἰσιν διπολεμάτων πούτων, πολοὺς τοῦ ἀτυχεῖται τοφές εἰσιν